

ΕΣΠΕΡΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, 19ης
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

μετὰ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ

σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἄγαθέ,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

Το Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.**

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον.

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμός ν' (50).

**Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου·**

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν Σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς
μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου

καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς

ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν
Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
μόσχους.

Ψαλμός ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ

ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
 καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου
 κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
 αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε.
 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
 σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές Σε, ὁ Θεός καὶ
 λεγέτωσαν διαπαντός·
 Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ
 σωτήριόν σου.
 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πέννης· ὁ Θεός,
 βοήθησόν μοι.
**Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε·
 μὴ χρονίσης.**

Ψαλμός ρμβ' (142).

**Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου.**

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ
 πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
 μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα

ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου,
 ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.
 Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου.
 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ’
 ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς
 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός
 Σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
 Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ
 πορεύσομαι,
 ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε·
 πρὸς Σὲ κατέφυγον,
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι
 Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
 Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
 γῆ εὐθείᾳ·
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις
 με.
 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
 τὴν ψυχὴν μου
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου.
 Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
 ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Μικρά Δοξολογία.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.**

Ἕμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε,
προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε,
εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ·

Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός,

ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,
ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω Σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι

Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

**Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.**

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί
σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος,

σοὶ πρέπει ὕμνος,

σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

**νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιώνων.**

Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

**Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ**

γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
 Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
 ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ
 ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
 τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
 οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
 ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.
 Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς
 Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
 Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
 οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον,
τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρί καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ
ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα του Θεοῦ
ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν
γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῆ
ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ
Ἀπειρογάμῳ, ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς
οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος
ἐν σοί. Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου,
λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι
κραυγάζειν σοι, **χαῖρε, Νύμφη**
ἀνύμφευτε! (Ἀργῶς)

ὁ β' χορός

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς,... (Ἀργῶς)

ὁ α' χορός

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς,...(Συντόμως)

**Ὁ Ἱερεὺς ἰστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ
τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει
ἐμμελῶς τὴν Α' στάσιν τῶν
Χαιρετισμῶν.**

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Ἄγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν
επέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό Χαίρε (**εκ
γ'**) καί σύν τῇ ασωμάτῳ φωνῇ,
σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε,
εξίστατο καί ἴστατο, κραυγάζων πρὸς
αυτὴν τοιαύτα.

**Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει.**

Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις
λογισμοῖς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Ἀγγέλων
οφθαλμοῖς.

Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα
πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον,
χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
**χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.**

**Βλέπουσα ἡ Ἁγία, εαυτὴν ἐν ἀγνεΐα,
φησί τῷ Γαβριήλ θαρσαλέως. Τό
παράδοξόν σου τῆς φωνῆς,**

δυσπαράδεκτόν μου τή ψυχή φαίνεται,
 ασπόρου γάρ συλλήψεως τήν κύησιν
πώς λέγεις; Κράζων.

Αλληλούϊα.

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος
 ζητούσα, εβόησε προς τόν
 λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν
 πώς εστι τεχθήναι δυνατόν, λέξον μοι.
 Προς ήν εκείνος έφησεν εν φόβω , πλήν
 κραυγάζων ούτω.

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις,
 χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.
 Χαίρε, τών θαυμάτων Χριστού τό
 προοίμιον,
 χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό
 κεφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι' ής κατέβη ο
 Θεός,
 χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς εκ γής
 προς ουρανόν.

Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρύλητον
 θαύμα,
 χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον
 τραύμα.

Χαίρε, τό Φώς αρρήτως γεννήσασα,
 χαίρε, τό πώς μηδένα διδάξασα.
 Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.
χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

**Δύναμις τού Υψίστου, επεσκίασε τότε,
πρός σύλληψιν τή Απειρογάμω. καί τήν
εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν
υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοίς θέλουσι
θερίζειν σωτηρίαν, εν τώ ψάλλειν ούτως.
Αλληλούϊα.**

**Έχουσα θεοδόχον, η Παρθένος τήν
μήτραν, ανέδραμε προς τήν Ελισάβετ, τό
δέ βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τόν
ταύτης ασπασμόν, έχαιρε! καί άλμασιν
ως άσμασιν, εβόα προς τήν Θεοτόκον.
**Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα,
χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.
Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα
φιλόανθρωπον,
χαίρε, φυτουργόν τής ζωής ημών
φύουσα.
Χαίρε, άρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν,
οικτιρμών,
χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν
ιλασμών.
Χαίρε, ότι λειμώνα τής τρυφής
αναθάλλεις,
χαίρε, ότι λιμένα τών ψυχών ετοιμάζεις.
Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα,
χαίρε, παντός τού κόσμου εξίλασμα.
Χαίρε, Θεού προς θνητούς ευδοκία,
**χαίρε, θνητών προς Θεόν παρρησία.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.******

**Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών
αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη,
πρός τήν άγαμόν σε θεωρών, καί
κλεψίγαμον υπονοών Άμεμπτε, μαθών
δέ σου τήν σύλληψιν εκ Πνεύματος
αγίου, έφη.
Αλληλούϊα.**

ὁ χορὸς

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη.

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

ὠδὴ α Ἦχος δ Ὁ Εἰρμός

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα .

ὁ β' χορός

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα .

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον,
ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας
Ἀρχάγγελος, Ἄγνη θεώμενος, ἐπεφώνει
σοι, Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς
Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε
 Θεόλυμφε, τοῦ ἄδου ἢ νέκρωσις, χαῖρε
 πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου
 Βασιλέως. χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ
Παντοκράτορος,
Δόξα Πατρὶ...

Ἦρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη
 βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε
 ἡ τέξασα, τὸ ὄσφράδιον, τοῦ πάντων
 Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, **κόσμου**
διάσωσμα.

Καὶ νῦν...

Ἄγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ
 πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε
 ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
 εὐωδιάζον, θυμίαμα εὖοσμον, **μύρον**
πολύτιμον.

ὠδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς
 ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
 συγκροτήσαντας, πνευματικὸν
 στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον .

ὁ β' χορός

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς
 ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
 συγκροτήσαντας, πνευματικὸν
 στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον .

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς
 χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε
 τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε
 τοῦ ζῶντος ὕδατος, **πηγὴ ἀκένωτος**
Δέσποινα.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν
 ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε ἀμνάς
 κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα,
 κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, **χαῖρε**
θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα Πατρί...

Ὁρθρος φαινὸς **χαῖρε** ἢ μόνη, τὸν Ἥλιον
 φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον,
 χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς
 ζοφώδεις δαίμονας, **ὀλοτελῶς**
ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε
 μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ πύλας ἄδου
 Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα,
 χαῖρε ἢ θεία εἴσοδος, **τῶν σωζομένων**
πανύμνητε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὁ β' χορός
 ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,
 εὐχαριστήρια,
ὁ α' χορός

ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
ὁ β' χορός
 ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
 ἀπροσμάχητον,
ὁ α' χορός
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
ὁ β' χορός
 ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε,
 Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων
 υμνούντων τὴν ἐνσαρκὸν Χριστοῦ
 παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς
 ποιμένα, θεωροῦσι τούτον ὡς ἀμνὸν
 ἄμωμον, ἐν τῇ γατρί Μαρίας
 βοσκηθέντα, ἣν υμνούντες εἶπον.
Χαίρε, ἀμνού καὶ ποιμένος μήτηρ,
 χαίρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.
 Χαίρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον,
 χαίρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.
 Χαίρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ
 γῇ,
 χαίρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει
 οὐρανοῖς.
 Χαίρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον
 στόμα,
 χαίρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον
 θάρσος.
 Χαίρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα,
 χαίρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαίρε, δι΄ ης εγυμνώθη ο Άδης,
χαίρε, δι΄ ης ενεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοδρόμον αστέρα θεωρήσαντες
Μάγοι, τη τούτου ηκολούθησαν αίγλη,
και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι΄
αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα, και
φθάσαντες τον άφθαστον, **εχάρησαν**
Αυτώ βοώντες.

Αλληλούϊα.

Ίδον παίδες Χαλδαίων, εν χερσί της
Παρθένου, τον πλάσαντα χειρί τους
ανθρώπους, και Δεσπότην νοούντες
αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν,
έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι και
βοήσαι τη Ευλογημένη.

Χαίρε, αστέρος αδύτου Μήτηρ,
χαίρε, αυγή μυστικής ημέρας.

Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα,
χαίρε, της Τριάδος τους μύστας
φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον
εκβαλούσα της αρχής,
χαίρε, Κύριον φιλόανθρωπον επιδείξασα
Χριστόν.

Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη
θρησκείας,
χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των
έργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα,
χαίρε, φλογός παθών απαλλάτουσα.

Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης,
χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οι Μάγοι,

υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα,
εκτελέσαντές σου τον χρησμόν και
κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν,
αφέντες τον Ηρώδην ως ληρώδη, **μη**
ειδότα ψάλλειν.

Αλληλούϊα.

Λάμπας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν
αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το
σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Σωτήρ, μη
ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι
τούτων δε ρυσθέντες εβόων προς την
Θεοτόκον.

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων,
χαίρε, κατάπτωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα,
χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον
νοήτον,

χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας
την ζωήν.

Χαίρε, πύρινε σύλε, οδηγών τους εν
σκότει,

χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα

νεφέλης.

Χαίρε, τροφή του Μάννα διάδοχε,
χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

Χαίρε, η Γη της επαγγελίας,
χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος του παρόντος
αιώνος μεθίστασθαι του απατεώνος,
επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ'
εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος,
διόπερ εξεπλάγη σου την **άρρητον**
σοφίαν, κράζων.

Αλληλούϊα.

ὠδή δ' Ὁ Εἰρμός

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου
θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν
Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ,
καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. **Δόξα**
Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

• **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν
Πανύμνητε, Χαῖρε πῖτον ὄρος, καὶ
τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, χαῖρε λυχνία
καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ
γλυκαῖνον, **τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.**

• **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε
Δέσποινα, χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας
ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα

ὄντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας,
πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ
θεμέλιον, ἐν τῇ σῆ νηδύϊ, Ἄχραντε
ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη
πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων
σου, τῷ **Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.**

Δόξα Πατρί...

Νομοθέτην ἢ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε
Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων
δωρεὰν ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον
βάθος, ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, **δι' ἧς**
ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν...

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ,
ἀχειρόπλοκον στέφανον,
ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε
κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων
καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα,...
... καὶ **ιερόν καταφύγιον.**

ὠδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, **σωτηρίαν βραβεύοντα.**

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἵδὸν ἢ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε,
ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σῶσασα

κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ
λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ
Δεσπότης τῆς κτίσεως.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἴσχυς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε
Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης,
νέκρωσις ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε, χαῖρε
τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαῖρε ἡ βοήθεια,
τῶν πιστῶς δεομένων σου.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε
Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον,
ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ
γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς
μετέχοντας, **καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.**

Δόξα Πατρί...

Ἵρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς
ἀναβοῶμέν σοι, Χαῖρε πόλις τοῦ
Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ
ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς,
ὄρος ἀλατόμητον, **χαῖρε βάθος
ἀμέτρητον.**

Καὶ νῦν...

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε
Ἄχραντε, κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην,
προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε,
πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγῆ, τῶν
μακαριζόντων σε, ...
... Θεοτόκε ἐκάστοτε.

ὠδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα,
Θεὸν δοξάζοντες.

ὁ α' χορός

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα,
Θεὸν δοξάζοντες.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς
τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε,
τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν
Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν
πολυθείας ἡ λύσσασα, ὅθεν βοῶμέν σοι
Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεῶν
Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα Πατρὶ ...

Ἴδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν
ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ
ὄρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων,
καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τοῦ
πολεμήτορος.

Καὶ νῦν ...

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν
λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι, Χαῖρε ἡ

ἄφλεκτος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ
τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον

ἀργοσυντόμως.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια,

ὁ α' χορός

ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,

εὐχαριστήρια,

ὁ β' χορός

ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,

ὁ α' χορός

ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος

ἀπροσμάχητον,

ὁ β' χορός

ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον

ὁ α' χορός

ἵνα κράζῳ σοι, Χαῖρε, Νύμφη

ἀνύμφευτε.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

Νέαν ἐδειξε κτίσιν, εμφανίσας ο
Κτίστης, ἡμῖν τοις υπ' αὐτοῦ γενομένοις
ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ
φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἡν, ἀφθορον,
ἵνα το θαύμα βλέποντες, υμνήσωμεν
αυτήν, βοῶντες.

Χαίρε, το ἀνθος τῆς αφθαρσίας,

χαίρε, το στέφος τῆς εγκρατείας.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα,

χαίρε, των Αγγέλων τον βίον
εμφαίνουσα.

Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου
τρέφονται πιστοί,
χαίρε, ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ' ου
σκέπονται πολλοί.

Χαίρε, κυοφορούσα οδηγόν
πλανωμένους,
χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν
αιχμαλώτους.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις,
χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.
Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας,
χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του
κόσμου, τον νουν εις ουρανόν
μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός
Θεός επί γης εφάνη ταπεινός άνθρωπος,
βουλόμενος ελκύσαι προς **το ύψος τους**
Αυτώ βοώντας.

Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, και των άνω
ουδόλως απήν ο απερίγραπτος Λόγος
συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις
δε τοπική γέγονε, και τόκος εκ Παρθένου
θεολήπτου ακουούσης ταύτα.
Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα,
χαίρε, σεπτού μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα,
 χαίρε, των πιστών αναμφίβολον
 καύχημα.

Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των
 Χερουβείμ,
 χαίρε, οίκημα πανάριστον του επί των
 Σεραφείμ.

Χαίρε, η ταναντία εις ταυτό αγαγούσα,
 χαίρε, η παρθενίαν και λοχείαν
 ζευγνύσα.

Χαίρε, δί' ης ελύθη παράβασις,
 χαίρε, δί' ης ηνοιχθη Παράδεισος.
 Χαίρε, η κλεις της Χριστού Βασιλείας,
χαίρε, ελπίς αγαθών αιωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

**Πάσα φύσις Αγγέλων κατεπλάγη το
 μέγα της σης ενανθρωπήσεως έργον, τον
 απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι
 προσιτόν άνθρωπον ημίν μεν
 συνδιάγοντα, ακούοντα δε παρά πάντων
 ούτως.**

Αλληλούϊα.

**Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας
 αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε,
 απορούσι γαρ λέγειν το πως και
 Παρθένοσ μένεισ και τεκείν ίσχυσασ,
 ημείσ δε το Μυστήριον θαυμάζοντεσ,
 πιστώσ βοώμεν.**

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,

χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.
 Χαίρε, φιλοσόφρους ασόφους
 δεικνύουσα,
 χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.
 Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί
 συζητηταί,
 χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων
 ποιηταί.
 Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς
 διασπώσα,
 χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας
 πληρούσα.
 Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα,
 χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.
 Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι,
χαίρε, λιμήν του βίου πλωτήρων.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων
 κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος
 ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι'
 ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος, ομοίω
 γαρ το όμοιον καλέσας, **ως Θεός κούει.**

Αλληλούϊα.

ὠδή ζ' Ὁ Εἰρμὸς

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ
 πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες,
 χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν
 Πατέρων Κύριος, **καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.**

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄνουμοῦμέν σε, βοῶντες Χαῖρε ὄχημα,
Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν
βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα,
οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς
εὐφραίνοντα, **τῶν πιστῶς σε
δοξαζόντων.**

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα
χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική,
ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα,
χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς
πληρούμεθα, **καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.**

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα
Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ
Σεραφεῖμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν
Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν
βλάβης ῥύσασθαι, **τοὺς πιστῶς σε
προσκυνοῦντας.**

Δόξα Πατρί ...

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
ἀνακράζει σοι. Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ,
δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος
Ἄγνη, ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς
δούλους σου, **καταγράψαι Θεοτόκε.**

Καὶ νῦν ...

Ἴκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν,
γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου
ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι,

βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον,
πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως,

ὁ α' χορός

... τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

ὠδή η' Ὁ Εἰρμὸς

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος. Νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

• **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα
βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι
ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, Ἄγνη, ὧ ψάλλομεν.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

• **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα
μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παῖδες
προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον
πυρὸς ἰστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι,
ἀκήρατε ἅγια Παρθένε, ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

• **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Οἱ πρῶν ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν
ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ
σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει
παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν,

φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη, ὄθεν σε
ὕμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ ...

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζῶν γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας, εὐλαλοὶ οἱ
ἄλαλοι, πρῶην χρηματίζοντες, λεπροὶ
ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται,
πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται
Παρθένε, **βροτῶν ἢ σωτηρία.**

Καὶ νῦν ...

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ
γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις
παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα,
τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων
Ἄγνη. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, ...
... εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν
ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ
βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, **Θεοτόκε**
ἀγνή, ἀειπάρθενε.

• **Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἵνα σοὶ πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν,
οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι,
τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ,
βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης

πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων,
ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

• **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

᾽Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις,
᾽θθεν βοῶμέν σοι. Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον,
εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἥλιον, χαῖρε
Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή,
χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν
ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

• **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε κόσμου
Δέσποινα, χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων
ἡμῶν, χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ
καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ
ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν
εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρί ...

Ἡ περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα
ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε Ὀσίῳν
πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
στεφάνωμα, χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν
Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν
τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Καὶ νῦν...

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου,
τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων
νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε,
τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν,
διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι
Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορονσυντομότερον.Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

ὁ β' χορός

ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,

εὐχαριστήρια,

ὁ α' χορός

ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,

ὁ β' χορός

ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος

ἀπροσμάχητον,

ὁ α' χορός

ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον

ὁ β' χορός

ἵνα κράζῳ σοι, Χαῖρε, Νύμφη

ἀνύμφευτε.

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Τείχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε

Παρθένε, καί πάντων τῶν εἰς σέ
προστρεχόντων, ὁ γάρ τοῦ οὐρανοῦ καί
τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε ποιητής
Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καί
πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαίρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας,

χαίρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως,

χαίρε, χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαίρε, σύ γάρ ἀνεγέννησας τοὺς

συλληφθέντας αισχρώς,
 χαίρε, σύ γάρ ενουθέτησας τούς
 συληθέντας τόν νούν.
 Χαίρε, η τόν φθορέα τών φρενών
 καταργούσα,
 χαίρε, η τόν σπορέα τής αγνείας
 τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ασπόρου νυμφεύσεως,
 χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα.
 Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων,
χαίρε, ψυχών νυμφοστόλε αγίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ύμνος άπας, ηττάται, συνεκτείνεσθαι
 σπεύδων, τώ πλήθει τών πολλών
 οικτιρμών σου, ισαρίθμους γάρ τή
 ψάμμω ωδάς, άν προσφέρωμέν σοι,
 Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων
δέδωκας ημίν, τοίς σοί βοώσιν.

Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοίς εν σκότει
 φανείσαν, ορώμεν τήν αγίαν Παρθένον,
 τό γάρ άϋλον άπτουσα φώς, οδηγεί προς
 γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τόν νούν
 φωτίζουσα, κραυγή δέ τιμωμένη ταύτα.

Χαίρε, ακτίς νοητού Ηλίου,
 χαίρε, βολίς τού αδύτου φέγγους.
 Χαίρε, αστραπή τας ψυχάς
 καταλάμπουσα,
 χαίρε, ώς βροντή τούς εχθρούς

καταπλήττουσα.

Χαίρε, ότι τόν πολύφωτον ανατέλλεις
φωτισμόν,
χαίρε, ότι τόν πολύρρητον, αναβλύζεις
ποταμόν.

Χαίρε, τής κολυμβήθρας ζωγραφούσα
τόν τύπον,
χαίρε, τής αμαρτίας αναιρούσα τόν
ρύπον.

Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν,
χαίρε, κρατήρ κερνών αγαλλίασιν.
Χαίρε, οσμή τής Χριστού ευωδίας,
χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων
αρχαίων, ο πάντων χρεωλύτης
ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, πρός
τούς αποδήμους τής αυτού χάριτος, καί
σχίσας τό **χειρόγραφον**, ακούει παρά
πάντων ούτως.

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμέν
σε πάντες, ως έμψυχον ναόν, Θεοτόκε, εν
τή σή γάρ οικήσας γαστρί, ο συνέχων
πάντα τή χειρί Κύριος, ηγίασεν,
εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή τού Θεού καί Λόγου,
χαίρε, Αγία Αγίων μείζων.

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τώ Πνεύματι,

χαίρε, θησαυρέ τής ζωής αδαπάνητε.

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων
ευσεβών,

χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων
ευλαβών.

Χαίρε τής Εκκλησίας ο ασάλευτος
πύργος,

χαίρε, τής βασιλείας τό απόρθητον
τείχος.

Χαίρε, δι' ής εγείρονται τρόπαια,

χαίρε, δι' ής εχθροί καταπίπτουσι.

Χαίρε, χρωτός τού εμού θεραπεία,

χαίρε, ψυχής τής εμής σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

**Ὡ πανύμνητε Μήτερ, η τεκούσα τόν
πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (ΕΚ Υ),**

δεξαμένη τήν νύν προσφοράν, από
πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας, καί τής
μελλούσης λύτρωσαι **κολάσεως τούς σοί
βοώντας.**

Αλληλούϊα..

**Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν
επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό Χαίρε (ΕΚ**

Υ') καί σύν τή ασωμάτω φωνή,
σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε,
εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός
αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ής η χαρά εκλάμψει

χαίρε, δι' ής η αρά εκλείψει.

Χαίρε, τού πεσόντος , Αδάμ η ανάκλησις,
χαίρε τών δακρύων τής Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις
λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων
οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχουν Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα
πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τόν Ήλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ής νεουργείται η κτίσις,
χαίρε, δι' ής βρεφουργείται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον συντόμως.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

ὁ α' χορός

ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,

εὐχαριστήρια,

ὁ β' χορός

ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,

ὁ α' χορός

ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος

ἀπροσμάχητον,

ὁ β' χορός

ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον

ὁ α' χορός

ἵνα κράζῳ σοι, Χαῖρε, Νύμφη

ἀνύμφευτε.

Καὶ εὐθύς ὁ ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον. (χύμα).

**Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,
 εὐχαριστήρια,
 ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
 ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
 ἀπροσμάχητον,
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
 ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη
 ἀνύμφευτε.**

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.**

**Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
 ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
 ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.**

**Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα
 τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν**

ένότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

**Κύριε ἐλέησον (ιβ') καὶ σῶσον ἡμᾶς
Παναγία Παρθένε.**

Εὐχή στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ
Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν
ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
οὐρανίοις συνάψασα,
ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν
πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη

αντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ
 πάντων των Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον,
μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν
 ἑναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
 καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
 καὶ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία
 γνώμης, δοῦλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ
 φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
 φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἑμοὶ τῷ
 ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν
 ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι
 δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν
 Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
 παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον,
ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα
 σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί,
 παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα,
 ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν
 αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον
 ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
 συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ
 παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
 βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
 ἀποτεριχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
 καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ της
 ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις των
 πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελάυνουσα.

Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.
Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὧ̄ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Εὐχὴ στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη του πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν

νήφουσαν , ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης
 σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.
Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς
 ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν
 κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον
 ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν
 χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ
 δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς
 ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ ἁγίου Πνεύματος, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς**
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια

- Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε,
 εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε
 τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ
 σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα
 σῶση διὰ σοῦ τὰς **ψυχὰς ἡμῶν.**
- Ἡ **ἐλπίς μου ὁ Πατήρ**, καταφυγὴ
 μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, **Τριάς ἁγία, δόξα σοι.**
- **Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου** εἰς σὲ
 ἀνατίθημι, Μῆτερ του Θεοῦ,
 φύλαξόν με **ὑπὸ τὴν σκέπην σου.**

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν
ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

- Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
 - Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
 - Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
 - Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
 - Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
- Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
 - Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
- Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
 - Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
 - Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
 - Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
 - Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, **(ἐκ γ')**.

Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ
τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ
Γαβριήλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε,
Ποῖον σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον,
τί δε ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι.
Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι **Χαῖρε, ἡ
Κεχαριτωμένη.**

**Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**